TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Thọ "Bát quan trai giới" (Taking Eight Precepts)

ISSN: 2734-9195 15:00 18/02/2025

Khi thọ "Bát quan trai giới" (Taking Eight Precepts), ta giữ gìn cho thân - tâm của mình được thanh tịnh trong 24 tiếng đồng hồ.

1. Không sát sinh.
(No Killing)

2. Không trộm cướp.
(No Stealing)

3. Không dâm dục, không ngoại tình.
(No Sexual Misconduct)

4. Không nói dối, nói thêu dệt, nói những lời gây tổn thương.
(No Verbal Misconduct, no lying, hurting words)

5. Không uống rượu, bia, chất gây say, gây nghiện.
(No intoxicants)

6. Không trang điểm, không đeo trang sức, không thoa dầu thơm-nước hoa, không múa hát và xem múa hát...
(Refraining from wearing ornate articles and perfume, singing, music, dancing, or purposefully going to shows)

7. Không nằm/ngồi giường/ghế cao, rộng, đẹp đẽ, xa hoa.
(Refraining from lying on grand and luxurious beds; seats)

8. Không ăn quá giờ ngọ.
(No meals at improper times)

--

Dưới đây là trích từ sách “PHẬT HỌC PHỔ THÔNG” của Hòa thượng THÍCH THIỆN HOA, Nhà xuất bản Tôn Giáo, năm 2018:

Đức Phật Thích Ca nói pháp gần 50 năm, có đến 84.000 pháp môn, vô lượng diệu nghĩa.

Mặc dù giáo pháp nhiều như thế, nhưng không ngoài ba môn chính là "Giới, Định, Huệ".

Trong "Giới, Định, Huệ", thì “Giới” là phần quan trọng, là phần căn bản.

Nhờ Giới, Tâm mới Định.

Tâm có Định, Huệ mới phát sinh.

Huệ có phát sinh mới dứt trừ được vô minh phiền não.

Vô minh phiền não có dứt trừ, mới minh tâm kiến tính và thành Phật.

Nhưng “Giới” cũng có nhiều thứ: có thứ cao, thứ thấp, có thứ áp dụng cho hàng xuất gia, có thứ cho hàng tại gia.

Trong hàng xuất gia, thì Sa di chỉ giữ 10 giới.

Tỳ kheo giữ 250 giới,

Tỳ kheo ni đến 348 giới.

Về phía tại gia, thì có TAM QUY, NGŨ GIỚI, BÁT QUAN TRAI GIỚI, BỒ TÁT GIỚI.

Tam quy Ngũ giới, thì chúng ta đã học rồi;

BỒ TÁT GIỚI thì khó khăn hơn, chúng ta sẽ học sau.

Bây giờ đây, chúng tôi chỉ nói đến BÁT QUAN TRAI GIỚI.

TAKING EIGHT PRECEPTS
(THỌ BÁT QUAN TRAI GIỚI)
NO KILLING
NO STEALING
NO SEXUAL MISCONDUCT
NO LYING, HURTING WORDS
WINE
BEER
NO INTOXICANTS
NO MEALS AT IMPROPER TIMES
NO LUXURIOUS BED & SEAT
NO COSMETIC, JEWEL--LERY, DANCING, MUSIC

I. ĐỊNH NGHĨA

Bát quan trai giới là một phép tu hành của người tại gia áp dụng trong một ngày một đêm (24 giờ).

Chữ "Quan" là cửa, cửa ngăn chặn tám điều tội lỗi.

Chữ "Trai", tiếng Phạn là Posadha, nghĩa là khi đã qua giờ ngọ (12 giờ trưa) không được ăn nữa.

Vậy "Bát quan trai giới" là sự giữ gìn cho thân tâm được thanh tịnh trong 24 tiếng đồng hồ bằng cách ngăn chặn 8 điều sau phát sinh:

1. Không được sát sinh.

2. Không được trộm cướp.

3. Không được dâm dục.

4. Không được nói dối.

5. Không được uống rượu, chất gây say.

6. Không được trang điểm, đeo trang sức, thoa dầu thơm, múa hát và xem múa hát...

7. Không được nằm ngồi giường/ghế cao, rộng, đẹp đẽ.

8. Không được ăn quá giờ ngọ.

II. GIẢI RÕ TÁM ĐIỀU NGĂN CẤM NÓI TRÊN

1. KHÔNG ĐƯỢC SÁT SINH.

a) Ý nghĩa vì sao không được sát sinh:

Chúng sinh mặc dù hình dáng có khác nhau, nhưng cùng có một điểm quan trọng giống nhau là tham sống, sợ chết, biết đau khổ vui mừng.

Không cần phải dẫn chứng cho xa xôi, ngay trong sự quan sát hằng ngày, chúng ta cũng nhận thấy:

Cá thấy người, cá lội xa. Chim thấy người, chim bay cao.

Cũng như người thấy cọp người lẩn trốn, vì đều sợ lâm nguy đến tính mạng cả.

Khi bị bắt, chim, cá hay người đều vùng vẫy để cố trốn thoát.

Và khi được thả ra, thoát chết.

Chao ôi! Còn gì sung sướng cho bằng!

Nhận thấy được sự tham sống sợ chết, nỗi vui mừng, đau xót của muôn loại như thế, mà chúng ta còn đang tâm giết hại sinh mạng, thì thật là nhẫn tâm, tàn ác vô cùng.

Từ trước đến nay, loài người đã giết hại rất nhiều, bằng đủ phương tiện.

Nào làm lưới để bắt cá dưới nước, dùng cung tên súng đạn để bắt cầm thú trên đất...

Và nhất là dùng đủ mưu mô kế hoạch để giết hại, chém giết lẫn nhau.

Về phía thiện, thì có nhiều người cũng thiện vô cùng;

Nhưng về phía ác, thì cũng nhiều người ác vô cùng.

Chúng ta là phật tử, nghĩa là những người theo đạo từ bi.

Chúng ta cần phải cố gắng đừng sát hại sinh vật và nhất là đừng sát hại người.

Về sự sát hại người, trong Ngũ giới Phật đã tuyệt đối cấm chỉ.

Và chúng ta cũng đã phát nguyện giữ giới ấy.

Nhưng về sinh vật, vì một số phật tử còn ăn mặn, nên chưa tuyệt đối giữ được giới sát.

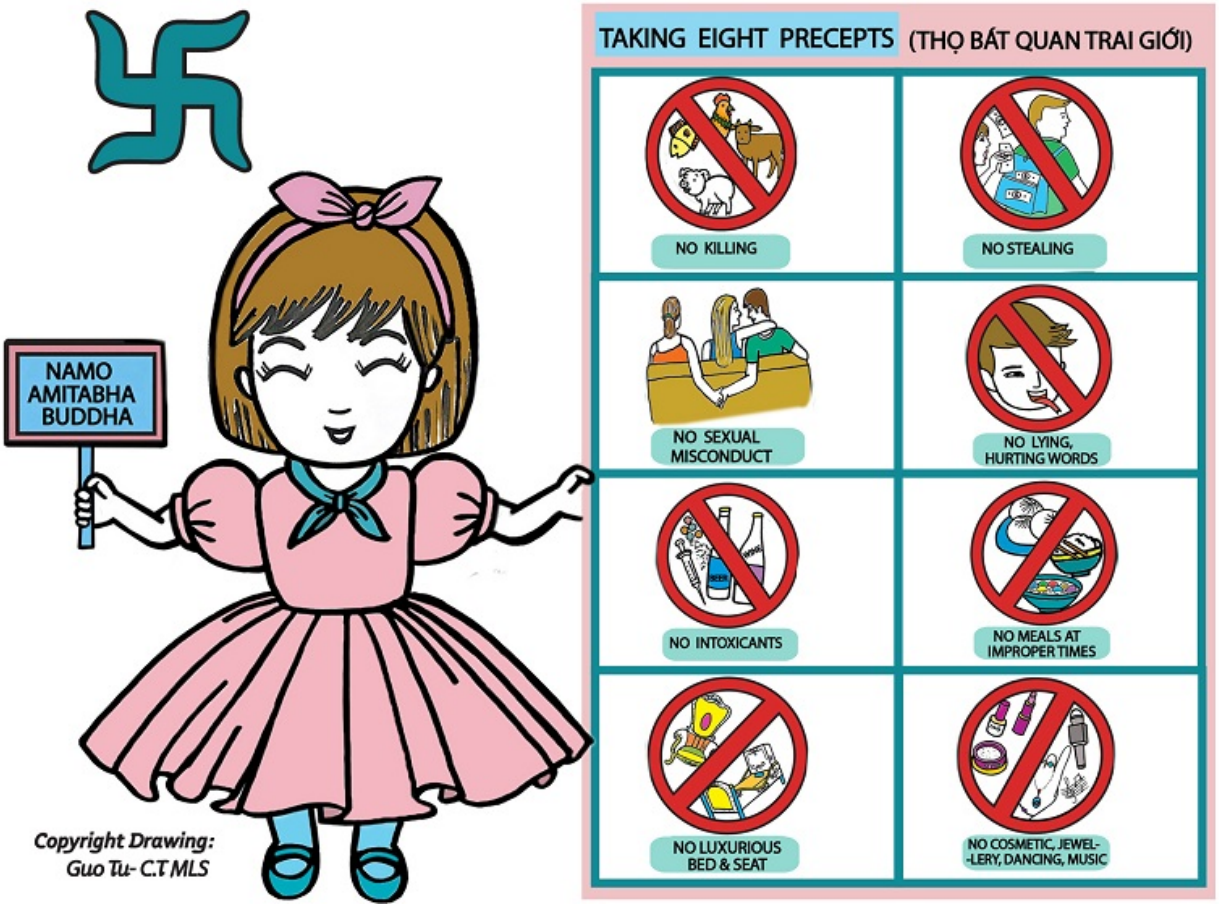
Vậy ít ra trong ngày thọ Bát quan trai, chúng ta hãy tuyệt đối giữ giới ấy.

Chúng ta không giết người, không trù tính mưu mô giết người đã đành!

Chúng ta cũng không nên động đến sinh mạng của tất cả mọi loài hữu hình.

Hơn nữa, nếu thấy ai có ý giết hại sinh vật, chúng ta phải khuyên lơn ngăn cản đừng cho người ta thi hành ác ý ấy.

Được như thế là ta giữ được trọn vẹn giới sát, mặc dù chỉ trong một ngày đêm, nhưng lợi ích sẽ lớn lao vô cùng cho việc tu hành của chúng ta.

2. KHÔNG TRỘM CƯỚP.

Hai chữ trộm cướp ở đây có một ý nghĩa rộng lớn vô cùng.

Những vật thuộc quyền sở hữu của người ta, từ vàng, bạc, châu báu, đất ruộng nhà cửa.

Cho đến đồ đạc, cây kim sợi chỉ, cọng rau, người ta không cho mà mình lấy, là trộm cướp.

Lường thăng tráo đấu, đo thiếu lấy thừa, đi làm trễ giờ, bóc lột công nhân, lấy của công, ăn hối lộ, được của người không trả lại... đều là trộm cướp.

Người đời coi tiền của hơn tính mạng, trèo non, lặn suối, lo mưu này tính kế nọ để làm ra tiền nuôi thân và gia đình, và để dành dụm phòng khi đau ốm, tai nạn.

Nếu rủi bị mất tiền của do mồ hôi nước mắt mà có, người ta vô cùng đau khổ, tuyệt vọng có khi đến quyên sinh.

Chúng ta cũng đã có nhiều khi đau buồn vì mất của, thì xét người khác cũng vậy.

Chúng ta không muốn ai trộm cướp của mình, thì tất nhiên mình cũng không nên trộm cướp của ai.

Đó là lẽ công bằng rất giản dị.

Huống chi chúng ta là Phật tử, nghĩa là những người quyết tâm diệt trừ tham dục, để được giải thoát, thì lẽ nào ta lại lấy của phi nghĩa?

Trong cuộc đời tranh đấu hằng ngày để sống, có nhiều khi chúng ta không giữ được một cách tuyệt đối giới cấm này.

Chẳng hạn, chúng ta làm ít mà cố đòi lương cho cao, bán hàng xấu với giá cao, mưu tính chước này kế nọ để được lợi nhiều một cách thiếu chính đáng...

Có khi chúng ta nhận thấy như thế là bất chính, nhưng tự bào chữa rằng vì sự sống của gia đình, thân thuộc mà phải làm như thế.

Nhưng trong ngày thọ Bát quan trai giới, chúng ta hãy quyết không trộm cướp đã đành, mà cũng không được để cho một ý nghĩ tham lợi nảy lên trong tâm.

Chúng ta không trộm cướp, không nghĩ đến sự trộm cướp, mà thấy ai trộm cướp hay nẩy ra ý trộm cướp thì chúng ta cũng khuyên can họ, ngăn ngừa không cho họ làm bậy.

Không những không trộm cướp và ngăn ngừa sự trộm cướp mà thôi, chúng ta còn bố thí cho những người nghèo khổ, thiếu ăn thiếu mặc, tìm cách giúp đỡ những người thân thuộc, trong cảnh túng thiếu.

Giữ được giới này một cách tuyệt đối, thì dù thời gian ngắn ngủi trong 24 giờ đồng hồ, chúng ta cũng đã gieo được những nhân lành tốt đẹp cho sự tu hành của chúng ta.

3. KHÔNG DÂM DỤC

Dâm dục là cái nghiệp nhân sinh tử luân hồi, nên người xuất gia phải đoạn hẳn.

Phật dạy rằng:

"*Người muốn đoạn trừ sinh tử, chứng quả Niết-bàn mà không trừ hẳn dâm dục, thì không khác kẻ nấu cát sạn mà muốn cho thành cơm.*

Dù ra công đem nấu, trải qua năm ngàn kiếp, cũng không thành cơm được".

Vậy những Phật tử xuất gia, muốn thành Phật quả thì phải trừ dâm dục.

Còn những phật tử tại gia, chưa có thể hoàn toàn đoạn trừ dâm dục được, thì Phật chỉ cấm tà dâm,

Nghĩa là ngoài vợ chồng, không được lang chạ (không ngoại tình).

Và giữa vợ chồng, cũng cần phải giữ chính lễ, biết tiết dục để cho thân tâm được trong sạch, nhẹ nhàng.

Nhưng đây là nói về ngày thường của phật tử tại gia.

Chứ đến ngày thọ Bát quan trai giới, thì tuyệt đối phải giữ giới tịnh hạnh, không được hành động dâm dục đã đành.

Mà cũng không được nhớ nghĩ đến những điều dâm dục.

Nếu triệt để giữ đúng giới này, thì dù chỉ trong 24 giờ đồng hồ, lợi ích cũng rộng lớn vô cùng.

Vì chúng ta đã có dịp để gieo nhân tịnh hạnh là một nhân rất quý báu trong sự tu hành diệt dục.

4. KHÔNG NÓI DỐI

Nói dối là tâm nghĩ miệng nói trái nhau. Nói dối có 4 cách, mà chúng ta đã có học rồi trong bài Ngũ giới.

Đó là: nói không thật, nói thêu dệt, nói lưỡi hai chiều, nói lời hung ác.

Chúng ta đã thấy, hằng ngày trong đời, tai hại của sự nói dối.

Tai hại lớn nhất là làm mất lòng tin cậy nhau.

Trong một gia đình mà không tin nhau, thì gia đình sẽ tan nát;

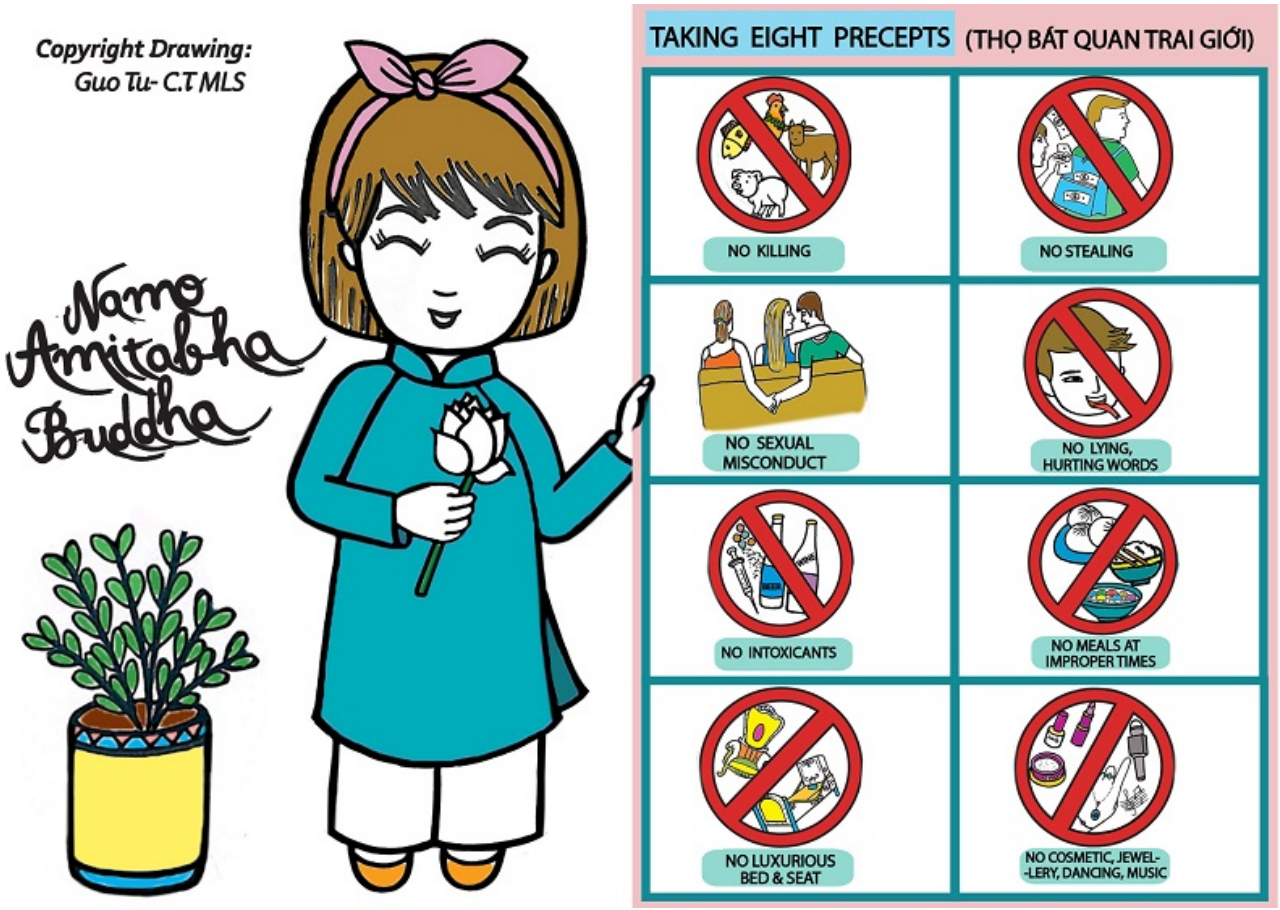
Trong một xã hội mà không tin nhau, thì xã hội sẽ điêu tàn.

Trong đời sống hằng ngày chúng ta chưa có thể hoàn toàn giữ giới này được, thì trong ngày thọ Bát quan trai giới, chúng ta hãy triệt để thực hành giới cấm này.

Chúng ta không nói sai, không nói thêu dệt, không nói hai chiều, không nói lời hung ác đã đành;

Chúng ta lại còn khuyên răn những người chung quanh giữ đúng giới không nói láo ấy!

Nếu thực hành triệt để giới cấm này, thì dù chỉ trong một ngày đêm, chúng ta cũng đã gieo được một hột nhân quý báu rất hiếm có, trong đời này, đó là: lòng chân thật.

5. KHÔNG UỐNG RƯỢU

Rượu làm say mê, tối tăm trí não người uống.

Nó còn nguy hiểm hơn cả thuốc độc, vì thuốc độc uống vào chết ngay, song chỉ giết chết một đời người thôi;

Chớ rượu làm cho người cuồng tâm, mất trí, gây nên nhiều tội lỗi.

Chết đi sinh lại, luân hồi nhiều kiếp trong tối tăm si ám.

Bởi thế, trong Kinh, Phật dạy:

"*Thà uống nước đồng sôi cho tan mất thân này, chứ không nên uống rượu*".

Chúng ta là phật tử, nghĩa là những người đang trau dồi trí tuệ để được sáng suốt như Phật.

Chúng ta không được uống rượu, chất gây say.

Chúng ta không uống rượu đã đành, mà cũng không khuyên mời người uống rượu.

Tự mình uống rượu, thì tội còn nhẹ, chớ khuyên mời người khác uống, tội lại nặng hơn.

Song, trong lúc đau ốm, nếu lương y bảo phải có rượu hòa với thuốc uống mới lành bệnh, thì chúng ta cũng được tạm dùng.

Khi đó rượu trở thành một vị thuốc, chứ không phải là một vị làm cho trí não ta cuồng loạn nữa.

Đấy là nói về ngày thường, chứ trong ngày thọ "Bát quan trai giới", chúng ta phải trừ tuyệt rượu, chất gây say.

Không được uống đã đành, mà còn khuyên răn người khác đừng uống nữa.

6. KHÔNG TRANG ĐIỂM, THOA DẦU THƠM, MÚA HÁT VÀ ĐI XEM MÚA HÁT

Năm giác quan: tai, mắt, mũi, lưỡi, thân là năm cửa ngõ.

Chúng có thể mở đường cho chúng ta đến cảnh giới Niết-bàn, hay vào địa ngục.

Nếu chúng ta biết mở năm cánh cửa ấy về nẻo thanh tịnh, nghe những lời hay lẽ phải, thấy những điều thiện, điều lành, ngửi những mùi thơm tinh khiết, đạo vị, thì con đường đến Niết Bàn, giải thoát không xa.

Trái lại, nếu chúng ta hướng những cánh cửa giác quan ấy vào cõi ô trọc, mở rộng chúng cho tội lỗi ùa vào.

-Nào nghe tiếng du dương luyến ái của dục vọng, thấy cảnh trụy lạc, dâm ô, ngửi mùi vị say nồng, kích thích dục lạc, thì con đường địa ngục đã sẵn sàng mở rộng để đón chờ chúng ta.

*Phật cấm phật tử trang điểm, tô son trét phấn, xức ướp dầu thơm (nước hoa), múa hát lả lơi, quyến rũ, hay cấm đi xem những cảnh múa hát ấy.

Đó là vì muốn cho chúng ta khỏi đọa vào Địa Ngục.

Nhưng trong đời sống hằng ngày của người phật tử tại gia, vì còn tiếp xúc với đời sống xã hội, nên phải ăn mặc tề chỉnh trang nghiêm.

Đôi khi cũng phải đi dự những buổi hòa nhạc, hay múa hát, miễn là những thứ âm nhạc, những điệu múa hát ấy có tính cách trong sạch, xây dựng và hướng thiện.

Nhưng trong hiện tại, các thứ nghệ thuật: kịch nhạc, ca, vũ, cải lương, chiếu bóng... phần nhiều có tính cách trụy lạc, thoái hóa, chúng ta nên đề phòng, đừng quá dễ dãi mà sa vào vòng tội lỗi.

Trên đây là nói trong ngày thường, chứ ngày thọ giới Bát quan trai, chúng ta nhất định không được trang điểm, không đeo trang sức, xức ướp dầu thơm-nước hoa, múa hát hay đi xem múa hát.

Hơn nữa, chúng ta phải cố gắng diệt trừ những âm hưởng, bóng dáng của những thứ nghệ thuật không lành mạnh, trong đầu óc chúng ta.

Được như thế, thì tuy thời gian chỉ ngắn ngủi có 24 giờ, ảnh hưởng tốt đẹp của nó vô cùng quý báu cho sự tu hành của chúng ta.

7. KHÔNG NẰM NGỒI GIƯỜNG/GHẾ CAO ĐẸP, RỘNG LỚN

Điều răn cấm này cũng như điều răn cấm thứ sáu, có mục đích ngăn ngừa thân xác ta, không cho buông lung theo những cảm giác mơn trớn khoái lạc của giường, ghế cao nệm tốt, chăn ấm màn êm.

Vì những cảm giác này có thể kích thích lòng ham muốn bất chính của xác thân, tạo điều kiện cho chúng ta gây tội lỗi, nên Phật chế ra giới cấm này.

Xưa Ngài Ngộ-Đạt quốc sư là một bậc cao đức, được vua Ý-Tôn và vua Hy-Tôn hết sức ưu đãi.

Vua Ý-Tôn cúng cho Ngài một bảo tọa bằng trầm hương rất quý báu.

Từ khi được bảo tọa ấy, Ngộ-Đạt quốc sư nổi lên niệm danh lợi, thành ra thất đức, phải chịu nhiều tai vạ và khổ đau.

Vì hiểu rõ cái tai hại của giường cao chiếu rộng, chăn ấm nệm êm, nên xưa Ngài Hiếp-Tôn-Giả từ khi xuất gia, lưng không nằm chiếu;

Ngài Cao-Phong-Diệu thiền sư lập nguyện: ba năm không nằm giường chõng;

Đức Phật Thích-Ca, trong khi xuất gia tìm đạo, đã gối cỏ nằm sương, từ năm này sang năm khác...

Noi gương người xưa, các vị xuất gia chỉ nằm trên một cái giường nhỏ hẹp, vừa ngủ, chứ không bao giờ dùng giường rộng nệm cao.

Kẻ tại gia cũng nên tập dần đức tính giản dị, đạm bạc ấy.

Nếu chưa làm được trong ngày thường, thì ngày thọ giới Bát quan trai, cũng phải triệt để thi hành giới thứ bảy này.

8. KHÔNG ĂN QUÁ GIỜ NGỌ

Trong luật Phật dạy:

"*Chư thiên ăn sớm mai.*

Phật ăn giờ ngọ. Súc sinh ăn sau giờ ngọ.

Ngạ quỷ ăn tối.

Chư tăng học theo Phật, phải ăn đúng giờ ngọ".

*Ăn đúng giờ ngọ, được năm điều lợi sau đây:

- Ít khởi tâm sai quấy;

- Ít buồn ngủ.

- Dễ được nhất tâm;

- Ít hạ phong

- Thân được yên ổn và ít sinh bệnh.

Trừ một vài trường hợp như khi đau ốm, luật cũng châm chước cho được ăn cơm cháo sau giờ ngọ, nhưng khi ăn phải sinh lòng hổ thẹn.

Vì những lợi ích thiết thực nói trên, nên người xuất gia cần phải thực hành.

Còn phật tử tại gia, khi tu Bát quan trai giới cũng phải giữ đúng giới này.

*KẾT LUẬN:

1. LỢI ÍCH CỦA BÁT QUAN TRAI GIỚI RẤT LỚN LAO

Như chúng ta đã thấy ở các đoạn trên, Bát quan trai giới là một pháp tu vô cùng lợi ích cho phật tử tại gia.

Trong thời gian tu hành ấy, thân, khẩu, ý của người thọ giới được hoàn toàn thanh tịnh.

Tuy chỉ có 24 giờ đồng hồ, nhưng 24 giờ ấy còn quý báu hơn cả một đời của người không tu hành.

Tuy lượng rất ít, mà phẩm lại nhiều vô cùng.

Nó chỉ là giọt nước, nhưng là một giọt nước trong sạch hoàn toàn.

Cho nên nó còn quý hơn cả một ao nước đục bùn nhơ.

Nó chỉ là một viên ngọc nhỏ xíu, nhưng đó là viên ngọc Ma-ni, nên nó còn quý hơn trăm ngàn châu báu khác.

Chúng ta hãy phân tích một cách rõ ràng những lợi ích mà chúng ta đã thu hoạch được trong 24 giờ ấy mà xem.

- Nhờ giới thứ nhất, tâm ta không có ác ý giết hại sinh vật, miệng ta không nhai nuốt những máu huyết tanh hôi, thân ta không nặng nề vì thịt cá.

Đối với chung quanh, ta không làm cho người và súc vật đau khổ, mất thân mạng.

- Nhờ giới thứ hai, tâm ta không động, ý ta không tham lam, thân ta không mang nặng những vật phi nghĩa.

Đối với người chung quanh, ta không làm họ đau khổ vì mất của cải mà họ đã nâng niu, quý trọng.

- Nhờ giới thứ ba, tâm ta được thanh tịnh, thân ta khỏi ô uế.

Đối với người bạn trăm năm, cùng những người chung quanh, ta giữ đúng lễ, làm cho họ kính trọng.

- Nhờ giới thứ tư, tâm ta không tà vạy, lưỡi ta không dối trá, điêu ngoa.

Đối với người chung quanh, ta giữ được chữ tín, làm mọi người khỏi lo sợ, nghi ngờ vì ta.

- Nhờ giới thứ năm, tâm ta được minh mẫn, miệng ta không nồng nặc hơi men, thân ta không loạn động.

Đối với người chung quanh, ta không làm cho họ phải lo sợ, khổ sở vì con ma men hành hạ.

- Nhờ giới thứ sáu, tâm ta không buông lung theo dục lạc, giác quan ta không dung chứa những hình ảnh, mùi vị, âm thanh tà tạp, dâm ô...

Đối với người chung quanh, ta không làm cho họ phải tập nhiễm những cảm giác không trong sạch, không thanh thoát.

- Nhờ giới thứ bảy, tâm ta không mống lên những niệm danh lợi, xa hoa;

Thân ta không bị dục lạc lôi cuốn.

Đối với người chung quanh, ta dễ gần gũi, thân cận, vì không bị cái cao sang, phù phiếm bên ngoài ngăn cách.

- Nhờ giới thứ tám, tâm ta được định tĩnh, sáng suốt, thân ta nhẹ nhàng, ít bệnh tật;

Đối với các loài chung quanh, như người nghèo đói, ngạ quỷ, súc sinh, ta không gây ra sự thèm khát, vì sự lục lạo ăn uống về đêm.

Bao nhiêu sự lợi ích cho mình và cho người mà chúng ta đã thu thập được trong khoảng 24 giờ đồng hồ.

Thử hỏi có một pháp tu hành của người tại gia nào quý báu hơn thế nữa?

2. BỞI VẬY, PHẬT TỬ NÊN THỰC HÀNH BÁT QUAN TRAI GIỚI

Phật tử tại gia mặc dù suốt ngày suốt tháng bận bịu về sinh kế làm ăn.

Mỗi tháng cũng nên sắp xếp việc nhà, vào chùa thọ Bát quan trai giới một vài lần.

Nếu hoàn cảnh thuận lợi, có thể thọ được nhiều lần lại càng tốt.

Nếu không đủ điều kiện đến chùa, thì phương tiện của nhà tu cũng được, nhưng lợi ích không bằng đến chùa.

Vậy xin khuyên các phật tử tại gia, nên cố gắng thực hành y như lời Phật dạy, tu theo hạnh giải thoát.

Rồi khuyên nhiều người thực hành theo, để cùng nhau tiến bước lên đường giải thoát, an vui.

--

BÀI PHÁT NGUYỆN THỌ GIỚI

1. MỘT LÀ GIỮ GIỚI KHÔNG SÁT SINH

Đệ tử thể trọn một ngày đêm nay, nguyện giữ giới không sát hại các loài sinh vật.

Tự mình không sát hại, không bảo người sát hại, hoặc thấy người khác sát hại cũng không sinh tâm vui mừng (1 xá).

2. HAI LÀ NGUYỆN GIỮ GIỚI KHÔNG TRỘM CƯỚP

Đệ tử thể trọn một ngày đêm nay, nguyện giữ giới không trộm cướp của cải mọi người.

Tự mình không trộm cướp, không bảo người trộm cướp, hoặc thấy người khác trộm cướp, cũng không sinh tâm vui mừng (1 xá).

3. BA LÀ NGUYỆN GIỮ GIỚI KHÔNG DÂM DỤC

Đệ tử thể trọn một ngày đêm nay, nguyện giữ giới không phá phạm hạnh (không dâm dục, không ngoại tình).

Tự mình không phá phạm hạnh, không bảo người phá phạm hạnh, hoặc thấy người khác phá phạm hạnh cũng không sinh tâm vui mừng. (1 xá)

4. BỐN LÀ NGUYỆN GIỮ GIỚI KHÔNG NÓI DỐI

Đệ tử thể trọn một ngày đêm nay, nguyện giữ giới không nói dối.

Tự mình không nói dối, không bảo người nói dối, hoặc thấy người khác nói dối, cũng không sinh tâm vui mừng. (1 xá)

5. NĂM LÀ NGUYỆN GIỮ GIỚI KHÔNG UỐNG RƯỢU

Đệ tử thể trọn một ngày đêm nay, nguyện giữ giới không uống rượu.

Tự mình không uống rượu, không bảo người uống rượu, hoặc thấy người khác uống rượu, cũng không sinh tâm vui mừng (1 xá).

6. SÁU LÀ NGUYỆN GIỮ GIỚI KHÔNG TRANG ĐIỂM VÀ CA HÁT

Đệ tử thể trọn một ngày đêm nay, nguyện giữ giới không đeo trang sức, không trang điểm, không xoa nước hoa, ca xướng, múa hát.

Tự mình không trang điểm, ca hát.

Không bảo người trang điểm, ca hát, hoặc thấy người khác trang điểm, ca hát, cũng không sinh tâm vui mừng (1 xá).

7. BẢY LÀ NGUYỆN GIỮ GIỚI KHÔNG NẰM, NGỒI GIƯỜNG/GHẾ CAO, TỐT

Đệ tử thể trọn một ngày đêm nay, nguyện giữ giới không nằm/ngồi giường/ghế cao, tốt.

Tự mình không nằm ngồi giường/ghế cao, tốt, không bảo người nằm ngồi giường/ghế cao tốt, hoặc thấy người khác nằm ngồi giường cao, tốt, cũng không sinh tâm vui mừng (1 xá).

8. TÁM LÀ NGUYỆN GIỮ GIỚI KHÔNG ĂN PHI THỜI

Đệ tử thể trọn một ngày đêm nay, nguyện giữ giới không ăn phi thời.

Tự mình không ăn phi thời, không bảo người ăn phi thời, hoặc thấy người khác ăn phi thời, cũng không sinh tâm vui mừng (1 xá).

(--Hết trích sách--)
--

Trong kinh "Ưu Bà Tắc giới" có nói:

“Công đức tu tập trai giới là không thể nghĩ bàn. Tất cả mọi tội ác đều bị tiêu diệt.

Người nào thọ trì Bát Quan Trai giới, người ấy sẽ được niềm vui vô lượng của cõi người và cõi trời.

Chính người đó đang dùng chuỗi ngọc anh lạc của Vô Thượng Bồ Đề để trang nghiêm tự thân.

Vì vậy mà họ thành đạt vô lượng công đức.”

--

Kinh Dược Sư nói rằng:

”Nếu có người bệnh muốn thoát bệnh khổ, hãy vì người này mà thọ trì Bát Quan trai giới trong 7 ngày đêm.”

*Thọ “Bát Quan Trai”, được vãng sinh về cõi Cực Lạc Tây Phương:

“TRUNG PHẨM THƯỢNG SINH: Nếu có chúng sinh, thọ trì năm giới hoặc BÁT TRAI GIỚI, tu các thiện giới, không tạo Ngũ Nghịch, không làm các lỗi, dùng thiện căn này hồi hướng nguyện cầu sinh về Tây Phương Cực Lạc thế giới”.

Lại nói: *“TRUNG PHẨM TRUNG SINH là nếu có chúng sinh hoặc một ngày đêm trì BÁT TRAI GIỚI hoặc một ngày đêm trì Sa Di Giới, hoặc một ngày đêm trì Cụ Túc Giới, oai nghi không khuyết.*

Do công đức này hồi hướng, nguyện sinh Cực Lạc thế giới.” (kinh Quán Vô Lượng Thọ).

“Chính niệm trong một ngày một đêm thọ trì Bát Trai Giới, chẳng phá điều nào, vãng sinh cõi Phật A Di Đà.” (kinh Thập Nguyện Vãng sinh).

--

Ở đời hiện tại, nơi cõi Ta Bà này, ta nên thọ trì trai giới:

“Khi Đức Di Lặc ra đời, lúc đó thọ Bát Quan Trai cả trăm năm, không bằng ngày nay, thọ giới trong một ngày một đêm (Kinh Ưu Bà Tắc Giới)”.

--

Chúng ta biết lợi ích của việc thọ trì Bát Quan Trai giới:

Thân ta được an ổn; tội chướng cũ tiêu diệt; được thân đủ tướng hảo; đời sau được tôn quý; không tái sinh vào đọa xứ; miễn trừ tai họa; phúc báo ưu hậu; được sinh về cõi Cực Lạc…

Vì vậy, dù bận rộn thì chúng ta cũng nên dành thời gian để thọ trì 8 giới này.

*Riêng giới “KHÔNG TRANG ĐIỂM, KHÔNG ĐEO TRANG SỨC, THOA DẦU THƠM, MÚA HÁT VÀ XEM MÚA HÁT”...

Nếu hát, ca múa, làm thơ/ văn, vẽ họa... để ca ngợi những giả tạm của thế gian như tình yêu nam nữ, tình yêu lãng mạn... thì không được, là phạm giới cấm của Phật răn.

Tuy nhiên, nếu dùng lời ca, điệu nhạc để ca ngợi đức Phật và Chính Pháp của Ngài thì lại được, như trong kinh Pháp Hoa và kinh Hoa Nghiêm đã nói.

“Sắm đồ rất đẹp: nào tràng hoa;

KỸ NHẠC, hương, hoa cùng tàn lọng;

Các thứ trang nghiêm đẹp như vậy;

Tôi dùng cúng dường chư Như Lai.”

(Phẩm 40, “Hạnh, nguyện Phổ Hiền”, kinh Hoa Nghiêm.)

--

Kinh Pháp Hoa:

“Nếu có gã thiện-nam, người thiện-nữ nào ở nơi kinh Pháp Hoa nhẫn đến một câu, thọ trì, đọc tụng, giải nói biên chép.

Các thứ cúng dường kinh quyển, hoa, hương, chuỗi ngọc, hương bột, hương xoa, hương đốt lọng lụa, tràng phan, y phục, KỸ NHẠC chắp tay cung kính.

Người đó tất cả trong đời đều nên chiêm ngưỡng sùng phụng.

Nên đem đồ cúng dường Như-lai mà cúng đó.

Phải biết người đó là Bồ-Tát lớn thành xong đạo Vô-Thượng Chính-Đẳng Chính-giác.

Vì thương xót chúng sinh mà nguyện sinh trong đời để rộng nói phân biệt kinh Diệu-Pháp Liên-Hoa.

Huống lại người trọn hay thọ trì và các thứ cúng dường.”

(Phẩm 10: "PHÁP SƯ", kinh Pháp Hoa)

Bài: **Huy Khiêm**
Tranh: **Guo Tu-C.T MLS**